

ТОВ «ЛАЙМ КЕШ»

Примітки до фінансової звітності за 2017 рік

1. Загальна інформація

Товариство з обмеженою відповідальністю «Лайм Кеш» (далі – Товариство) засноване та здійснює свою діяльність відповідно до діючого законодавства України. Випискою з єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, підтверджена дата реєстрації Товариства 05.04.2017р за номером запису 1 511 102 0000 008683. Товариство є фінансовою установою з кодом 13, відповідно до свідоцтва про реєстрацію фінансової установи, виданого державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг 01.06.2017 реєстраційний номер 13103627. Серія та номер свідоцтва ФК №907.

Місце знаходження:

Миколаївська обл., Вітовський район, с.Мішково-Погорілове, вул.Миру, б.29, к.7.

Основний вид діяльності - Інші види кредитування (КВЕД -2010 64.92)

Станом на 31.12.2017 року Товариство має наступні ліцензії:

«Надання коштів у позику, в тому числі і на умовах фінансового кредиту». Ліцензія була оформлена Національною комісією, що здійснює державне регулювання в сфері ринків фінансових послуг 11.07.2017р. за №3132, термін дії ліцензії - безстроково.

Україна перебуває в умовах фінансової і економічної нестабільності. Політика уряду пов'язана з державним регулюванням і фіскальним підходом до вирішення складних економічних питань безумовно впливає і буде впливати на діяльність Товариства, які займаються бізнесом в Україні.

Таким чином, бізнес в Україні знаходиться в зоні ризику, який не є типовим на ринках. Цей фінансовий звіт відображає поточну оцінку керівництвом впливу ведення бізнесу на господарські операції і фінансове становище Товариства. В майбутньому умови бізнесу можуть відрізнятись від оцінки керівництва.

2. Основа для підготовки

а) Відповідність МСФЗ

Першою фінансовою звітністю Товариства, підготовленої відповідно до МСФЗ, була фінансова звітність за 2017р. В більш ранніх звітних періодах Товариство не заявляло в органи статистики, та комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг про відповідність своєї фінансової звітності МСФЗ.

Цей фінансовий звіт підготовлений відповідно до Міжнародних Стандартів Фінансової Звітності (МСФЗ) з урахуванням вимог щодо форм та складу звітів, встановлених українським законодавством з додатковим розкриттям інформації, що не міститься безпосередньо в фінансових звітах, але подання якої є обов'язковою за МСФЗ.

(б) Функціональна валюта і валюта звітності

Національна валюта України – українська гривна (UAH), яка є функціональною валютою Товариства.

(в) Діяльність Товариства

Фінансовий звіт підготовлений на основі припущення безперервності діяльності.

За 2017 рік Товариство отримало чистий прибуток в сумі 591 тис. грн.

Засновники Товариства підтверджують про продовження фінансування Товариства, для надання можливості продовжувати її діяльність на безперервній основі. Виходячи з цього, керівництво впевнено, що Товариство можна признати безперервно діючим. На цьому принципі основана підготовка фінансового звіту.

(г) Використання оцінок

Для підготовки даного фінансового звіту керівництво застосовує оцінки і принципи формування статей активу та пасиву їх розкриття відповідно до МСФЗ.

Річна звітність затверджена Протоколом №27/02 від 27.02.2018 р Загальних зборів учасників Товариства.

3. Економічне середовище, в якому Товариство проводить свою діяльність

Незважаючи на те, що економіка України визнана ринковою, вона продовжує демонструвати особливості, характерні для перехідної економіки. Ці особливості включають, крім іншого, наявність валюти, що не є вільно конвертованою за межами України, валютні обмеження і контроль, відносно високу інфляцію і високі процентні ставки. Стабільність української економіки буде в значній мірі залежати від політики та дій уряду, спрямованих на реформування адміністративної та правової систем, а також економіки в цілому. Внаслідок цього економічна діяльність в Україні пов'язана з ризиками, які не є типовими для розвинених країн.

Економіка України схильна до впливу ринкових коливань і зниження темпів економічного зростання у світовій економіці. На сьогоднішній день економіка України переживає важкий етап економічної та політичної кризи. На українську економіку впливають ринкові коливання та зниження темпів економічного розвитку. Наслідки фінансової кризи призвели до нестабільності на ринках капіталу, суттєвого погіршення ліквідності у банківському секторі, ускладненні умов кредитування в Україні, що впливає на економічний та інвестиційний клімат в середині країни.

Подальший економічний розвиток України значною мірою залежить від ефективності економічних, фінансових та монетарних заходів, які вживаються Урядом, а також від змін у податковій, юридичній, регулятивній та політичній сферах.

Податкове, валютне та митне законодавство в Україні допускає різні тлумачення та часто змінюється, податкові реформи в Україні тривають.

Керівництво не може передбачити всі тенденції, які можуть впливати на фінансовий сектор та інші галузі економіки, а також те, який вплив (за наявності такого) вони можуть мати на майбутній фінансовий стан Товариства. Керівництво впевнене, що воно вживає всіх необхідних заходів для забезпечення стабільної діяльності та розвитку Товариства.

4. Нові стандарти, що були випущені та набудуть чинності з 1 січня 2018 року і пізніше

Новий МСФЗ 9 (2014) «Фінансові інструменти» набирає чинності з 01 січня 2018 року. Стандарт застосовується ретроспективно з деякими виключеннями, але не вимагається виконання перерахунку за попередні періоди у відношенні класифікації та оцінки (включаючи зменшення корисності). У відповідності до МСФЗ 9, існує три категорії обліку боргових інструментів: за амортизованою вартістю, за справедливою вартістю через інший сукупний дохід і за справедливою вартістю через прибутки/збитки. Принципи оцінки кожної категорії є аналогічними до діючих вимог МСБО 39. Класифікація залежить від бізнес-моделі управління фінансовими активами та від того, чи включають контрактні потоки грошових коштів платежі за основною сумою заборгованості і проценти. Інвестиції в інструменти капіталу завжди оцінюються за справедливою вартістю. Однак, керівництво може прийняти безвідкличне рішення про представлення змін справедливої вартості в іншому сукупному доході, якщо даний інструмент не відноситься до категорії «утримувані для торгівлі». Якщо ж він відноситься до категорії «утримувані для торгівлі», то зміни справедливої вартості включаються до складу прибутків/збитків. Всі інші інструменти (у тому числі всі похідні інструменти), оцінюються за справедливою вартістю з відображенням змін у складі прибутку або збитку. МСФЗ 9 містить «триетапний» підхід до обліку кредитних збитків, який заснований на змінах кредитної якості фінансових активів з моменту їх первісного визнання. При значному збільшенні кредитного ризику зменшення корисності оцінюється за допомогою очікуваних кредитних збитків за весь строк дії кредиту, а не за 12 місяців. Переглянутий варіант МСФЗ 9 представляє нову модель обліку хеджування, яка розроблена, щоб бути більш тісно пов'язана з тим, як суб'єкт господарювання здійснює діяльність з управління ризиками при хеджуванні фінансових і нефінансових ризиків. Товариство не застосовувало МСФЗ 9 (2014) до своєї фінансової звітності за 2017 рік. За оцінками керівництва Товариства, застосування стандарту в майбутньому може

суттєво вплинути на вартість фінансових активів і фінансових зобов'язань. Однак, до того часу, поки не буде завершена детальна перевірка, неможливо зробити обґрунтовану оцінку впливу МСФЗ 9 на майбутню фінансову звітність Товариства.

МСФЗ 15 «Виручка за контрактами з клієнтами» застосовується до першої річної фінансової звітності за період, що починається з або після 1 січня 2018 року. Стандарт забезпечує єдину комплексну модель обліку виручки на основі п'ятиступінчастої моделі, яка може застосовуватися до всіх договорів з клієнтами, а саме:

- ідентифікувати договір з клієнтом;
- ідентифікувати зобов'язання щодо виконання;
- визначити ціну операції;
- розподілити ціну операції на зобов'язання щодо виконання;
- визнавати виручку у певний момент часу або з плином часу задоволення зобов'язання щодо виконання.

В стандарті також надаються рекомендації на такі теми як: методи оцінювання прогресу на шляху до повного задоволення зобов'язання щодо виконання; продаж з правом повернення; компенсації принципалу і агенту; безповоротні авансові платежі; угоди про продаж з подальшим викупом; угоди про реалізацію товару (договори комісії тощо); угоди про зберігання та продаж; прийняття активу клієнтом; розкриття інформації про дезагрегований дохід. Товариство не застосовувало МСФЗ 15 до своєї фінансової звітності за 2017 рік. Вплив застосування стандарту на фінансову звітність майбутніх періодів може бути суттєвим, але на дату складання цієї фінансової звітності обґрунтовано оцінити кількісний вплив на майбутню фінансову звітність не є можливим.

МСФЗ 16 «Оренда» застосовується до першої річної фінансової звітності за період, що починається з або після 1 січня 2019 року. Стандарт замінює облік операційної та фінансової оренди для орендарів єдиною моделлю. На дату початку оренди визнається актив в формі права використання в сумі зобов'язання за майбутніми орендними платежами плюс первісні прямі витрати. В подальшому актив в формі права використання оцінюється за первісною вартістю за вирахуванням амортизації та збитків від зменшення корисності (крім інвестиційної нерухомості або основних засобів, що обліковуються за переоціненою вартістю). Зобов'язання оцінюється за теперішньою вартістю майбутніх орендних платежів, виходячи із строку оренди, який включає періоди, у відношенні яких існує достатня впевненість в продовженні. Комбіновані договори оренди та надання послуг повинні розділятися на компоненти, при цьому актив в формі права використання та зобов'язання формуються лише виходячи з компонента оренди. Витрати з операційної оренди будуть замінені процентними витратами за зобов'язанням та витратами з амортизації активу, що призведе до визнання більш високих витрат на початку строку оренди та більш низьких – в кінці строку. Стандарт може застосовуватись повністю ретроспективно або без перерахунку інформації за порівняльний період з визнанням сумарного ефекту від первісного застосування стандарту як коригування вхідних залишків. Товариство не застосовувало МСФЗ 16 до своєї фінансової звітності за 2017 рік. За оцінками керівництва Товариства, застосування стандарту в майбутньому суттєво не вплине на вартість активів і зобов'язань, а також на характер та розмір витрат, оскільки витрати з оренди не є суттєвими для підприємства.

МСФЗ 17 «Страхові контракти» застосовується до першої річної фінансової звітності за період, що починається з або після 1 січня 2021 року та замінює МСФЗ 4 «Страхові контракти». У відповідності до МСФЗ 17, компаніям необхідно буде застосовувати модель поточної оцінки, яка передбачає здійснення переоцінки в кожному звітному періоді. Контракти оцінюються із застосуванням таких елементів, як:

- дисконтовані грошові потоки, зважені з врахуванням ймовірності;
- коригування на очевидний ризик;
- сервісна маржа за контрактом, яка уявляє собою незароблений прибуток за контрактом, який визнається рівномірно.

Стандарт дозволяє обирати між визнанням змін в ставках дисконтування у звіті про

прибутки та збитки або безпосередньо у складі іншого сукупного доходу. Вибір буде відображати те, як страхові компанії будуть обліковувати свої фінансові активи у відповідності до МСФЗ 9. Дозволяється використання спрощеного методу розподілу премії для зобов'язань за короткостроковими контрактами для страхових компаній, які не займаються страхуванням життя. Передбачена модифікація загальної моделі оцінки для деяких договорів страхування життя, в яких передбачено участь страхувальників в розподілі доходу від базових активів. Облік виручки буде зіставним з положеннями МСФЗ 15, окрім депозитних складових. Розрахунок буде здійснюватися на більш низькому рівні деталізації порівняно з тим, що страхові компанії використовують на даний час. За оцінками керівництва МСФО 17 не вплине на активи і зобов'язання Товариства, оскільки МСФЗ 17 не застосовується підприємством.

Зміни до стандартів, що були випущені та набудуть чинності з 1 січня 2018 року і пізніше

Поправки до МСФЗ 2 «Платіж на основі акцій» застосовуються для річних періодів, що починаються з або після 1 січня 2018 року. Поправки роз'яснюють ситуацію, коли виплати на основі акцій з розрахунками грошовими коштами змінюються на виплати на основі акцій з розрахунками інструментами власного капіталу у зв'язку з модифікацією умов та строків. При таких модифікаціях припиняється визнання первісного зобов'язання, що було визнане у відношенні виплат на основі акцій з розрахунками грошовими коштами, та визнаються виплати на основі акцій з розрахунками інструментами власного капіталу за справедливою вартістю на дату модифікації у розмірі послуг, наданих до дати модифікації. Різниця між балансовою вартістю зобов'язання на дату модифікації та сумами, визнаними у власному капіталі на ту саму дату, визнається негайно в звіті про прибутки та збитки. Поправки до МСФЗ 2 не вплинуть фінансову звітність Товариства у зв'язку з тим, що Товариство не здійснює і не планує здійснювати операції, платежі за якими здійснюються на основі акцій.

Поправки до МСФЗ 10 «Консолідована фінансова звітність» та МСБО 28 «Інвестиції в асоційовані підприємства» були випущені в вересні 2014 року, а в грудні 2015 року дату набуття чинності поправок було перенесено на невизначений строк до завершення проекту дослідження у відношенні методу участі в капіталі (дострокове застосування допускається). Поправки до МСФЗ 28 встановлюють, що часткове визнання прибутку або збитку від операцій між суб'єктом господарювання та його асоційованим підприємством або спільним підприємством буде здійснюватися лише у відношенні активів або груп активів, але не бізнесу. Нова вимога означає, що інвестор повинен повністю визнавати прибуток або збиток від операцій «зверху вниз», пов'язаних з передачею бізнесу від суб'єкта господарювання до асоційованого підприємства або спільного підприємства. Було добавлено вимогу, що суб'єкт господарювання повинен розглядати, чи є бізнесом активи, які продаються або передаються в окремих операціях, та чи повинні вони обліковуватись як єдина операція. Поправками до МСФЗ 10 було встановлено виключення у відношенні визнання прибутку або збитку в повному обсязі під час передачі дочірнього підприємства в асоційоване підприємство або спільне підприємство, які обліковуються за методом участі в капіталі, для тих випадків, коли дочірнє підприємство не є бізнесом. Прибутки або збитки, отримані в результаті таких операцій, визнаються в прибутках або збитках материнської компанії лише у межах часток участі, які є у не пов'язаних з нею інвесторів. За оцінками керівництва МСФЗ 10 та МСБО 28 не вплине на діяльність Товариства, оскільки МСФЗ 10 та МСБО 28 не застосовується підприємством.

Поправки до МСФЗ 4 «Страхові контракти» застосовуються у відношенні річних періодів, які починаються 1 січня 2018 року або пізніше. Поправки передбачають дві альтернативи обліку:

- 1) суб'єктам господарювання дозволяється рекласифікувати деякі доходи та витрати за призначеними фінансовими активами з прибутків або збитків в інший сукупний дохід;
- 2) добровільне тимчасове звільнення від застосування МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» для суб'єктів господарювання, чією основною діяльністю є випуск страхових контрактів у відповідності до МСФЗ 4.

Застосування цих двох альтернатив є добровільним та суб'єктам господарювання дозволено припинити їх застосування до набуття чинності новим МСФЗ 4. За оцінками керівництва МСФЗ 4 не

вплине на діяльність Товариства, оскільки МСФЗ 4 не застосовується підприємством.

Поправки до МСФЗ 40 «Інвестиційна нерухомість» застосовуються у відношенні річних періодів, які починаються 1 січня 2018 року або пізніше. Поправки уточнюють, що для переведення в інвестиційну нерухомість або з інвестиційної нерухомості повинні відбутися зміни у використанні. Такі зміни у використанні повинні підтверджуватися доказами. Наміри або відокремлення не є достатніми доказами для переведення нерухомості в інвестиційну нерухомість. Поправки передбачають як ретроспективне застосування, так і перспективне. За оцінками керівництва МСФЗ 40 не вплине на діяльність Товариства, оскільки МСФЗ 40 не застосовується підприємством.

Поправки до МСФЗ 1 «Перше застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності» були прийняті в рамках щорічного удосконалення та застосовуються у відношенні річних періодів, які починаються 1 січня 2018 року або пізніше. Було видалено короткострокові виключення, наведені в параграфах І3-І7 стандарту, у зв'язку з тим, що вони не відповідають нагальним потребам. Поправки до МСФЗ 1 не вплинуть фінансову звітність Товариства у зв'язку з тим, що датою переходу Товариства на Міжнародні стандарти фінансової звітності є 01 січня 2013 року.

Нові тлумачення, що були випущені та набудуть чинності з 1 січня 2018 року і пізніше

Тлумачення КТМФЗ 22 «Операції в іноземній валюті та аванси» набирає чинності з 1 січня 2018 року. Тлумачення роз'яснює, що дату визнання авансу або відкладеного доходу (зобов'язання) слід вважати датою здійснення операції з метою визначення обмінного курсу. Якщо операція передбачає декілька платежів або надходжень, датою здійснення операції вважається дата кожного платежу або надходження.

Тлумачення КТМФЗ 23 «Невизначеність відносно розрахунку податку на прибуток» набирає чинності з 1 січня 2019 року. Тлумачення надає роз'яснення у визначенні податку на прибуток в ситуації, коли існує невизначеність щодо вимог податкових органів відносно конкретної операції або обставин. Основним є критерій: чи є високою ймовірність того, що податковий орган погодиться з трактуванням податкового законодавства, яке застосувало підприємство під час складання податкової декларації. Якщо так, то підприємство відобразить в фінансовій звітності таку ж суму податку на прибуток, як і в податковій декларації, та розкриє інформацію стосовно невизначеності. Якщо ні, то сума, відображена в фінансовій звітності, буде відрізнятися від суми, відображеної в податковій декларації, оскільки вона оцінюється з врахуванням невизначеності.

5. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

- а) вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- б) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві

практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

6. Основні принципи облікової політики

Основні принципи облікової політики, застосовані при підготовці цієї фінансової інформації спеціального призначення, наведені нижче. Ці принципи облікової політики послідовно застосовувалися протягом усіх представлених звітних періодів.

Фінансова звітність Товариства за звітний період складена відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності (далі – «МСФЗ»), Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (далі – «МСБО»), Тлумачень (далі – «КТМФЗ, ПКТ»), виданих Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (далі – «РМСБО»), в редакції чинній на 01.01.2017 року, що офіційно оприлюднені на сайті Міністерства фінансів України, а також законодавства України та чинних нормативних актів щодо подання річних звітів Національної комісії, що здійснює державне регулювання в сфері ринків фінансових послуг (далі – Комісія), які не суперечать вимогам МСФЗ.

При складанні фінансової звітності за МСФЗ в 2017 р. Товариство дотримувалося принципів складання фінансової звітності, викладених у Концептуальній основі складання фінансової звітності за МСФЗ та основних принципів, передбачених ст. 4 Закону України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні», а саме:

- повне висвітлення - фінансова звітність містить інформацію про фактичні та потенційні наслідки господарських операцій та подій, здатних вплинути на рішення, що приймаються на її основі;
- автономність - Товариство розглядається як юридична особа, відокремлена від її власників, у зв'язку з чим особисте майно та зобов'язання власників не відображаються у фінансовій звітності Товариства;
- послідовність - постійне (з року в рік) застосування підприємством обраної облікової політики. Зміна облікової політики можлива лише у випадках, передбачених національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, міжнародними стандартами фінансової звітності та національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку у державному секторі, і повинна бути обґрунтована та розкрита у фінансовій звітності;
- безперервність - оцінка активів та зобов'язань Товариства здійснюється виходячи з припущення, що його діяльність буде тривати й надалі;
- нарахування - доходи і витрати відображаються в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності в момент їх виникнення, незалежно від дати надходження або сплати грошових коштів;
- превалювання сутності над формою - операції обліковуються відповідно до їх сутності, а не лише виходячи з юридичної форми;
- єдиний грошовий вимірник - вимірювання та узагальнення всіх господарських операцій Товариства у його фінансовій звітності здійснюються в єдиній грошовій одиниці;
- зрозумілості;
- доречності (суттєвості);
- зіставності, тощо.

Склад фінансової звітності:

- Баланс (Звіт про фінансовий стан) станом на 31.12.2017 р.,
- Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід) за 2017 р.,
- Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом) за 2017 р.,
- Звіт про власний капітал за 2017 р.,
- Примітки до річної фінансової звітності.

Товариство веде бухгалтерський облік у відповідності до вимог чинного законодавства України, Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність», Міжнародних стандартів фінансової звітності, Статуту Товариства та Облікової політики, затвердженої Наказом Товариства «Про організацію бухгалтерського обліку та облікової політики у 2017 році».

Протягом 2017 року облікова політика не змінювалась та застосовувалась послідовно для подібних операцій, інших подій.

Облікова політика Товариства – це сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються Товариством для ведення бухгалтерського обліку та конкретні принципи, основи та правила, які застосовує Товариство при складанні та поданні фінансової звітності. Облікова політика базується на чинному законодавстві України, нормативних документах Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Міжнародних стандартах фінансової звітності та рішеннях керівництва Товариства.

Валютою звітності є гривня. Звітність подано в тисячах гривень без десяткових знаків.

Протоколом Установчих загальних зборів Товариства «Лайм Кеш» від 27.02.2018р. №27/02 була затверджена річна фінансова звітність за 2017 рік.

7. Основа складання фінансової звітності

7.1. Використання оцінок і припущень

Підготовка фінансової звітності вимагає від керівництва оцінок і припущень, які впливають на відображення в звітності сум активів і зобов'язань і на розкриття інформації про потенційні активи і зобов'язання на дату складання бухгалтерського балансу. Фактичні результати можуть відрізнятись від поточних оцінок. Ці оцінки періодично переглядаються, і у разі потреби коригувань, такі зміни відображуються у складі фінансових результатів за період, коли про них стає відомо.

Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСБО 39 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань	Методики оцінювання	Метод оцінки	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Депозити (крім депозитів до запитання)	Первісна оцінка депозиту здійснюється за його справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює його номінальній вартості. Подальша оцінка депозитів у національній валюті здійснюється за справедливою вартістю очікуваних грошових потоків	Дохідний (дисконтування грошових потоків)	Ставки за депозитами, ефективні ставки за депозитними договорами
Інструменти капіталу (крім субординованого боргу)	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої їх було отримано. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, витратний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова

*ТОВ «Лайм Кеш»
Примітки до фінансової звітності за 2017 рік*

			вартість, ціни закриття біржового торгового
Дебіторська заборгованість	Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки. Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за амортизованою собівартістю із застосуванням методу ефективного відсотка, крім тієї, яка призначена як така, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку	Ринковий, дохідний, витратний	Дані оцінки професійних оцінювачів. Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

а) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та

б) вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати офери і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожен звітну дату Товариство проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових

потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

7.2. Припущення про функціонування Товариства в найближчому майбутньому

Фінансова звітність підготовлена виходячи з припущення про функціонування Товариства в майбутньому, яке передбачає реалізацію активів і виконання зобов'язань в ході звичайної діяльності.

Таким чином, фінансова звітність не містить будь-яких коригувань відображених сум активів, які були б необхідні, якби Товариство було неспроможне продовжувати свою діяльність в майбутньому.

Ця фінансова звітність Товариства складена із застосуванням Міжнародних стандартів фінансової звітності.

8. Основні положення облікової політики

Справедлива вартість – сума, за якою можна обміняти актив або погасити зобов'язання в операції між обізнаними, зацікавленими та незалежними сторонами.

Суттєвість – пропуск або викривлення статей є суттєвим, якщо вони можуть (окремо чи в сукупності) впливати на економічні рішення, які приймають користувачі на основі фінансової звітності. Суттєвість залежить від розміру та характеру пропуску чи викривлення, що оцінюється за конкретних обставин. Визначальним може бути як розмір або характер статті, так і поєднання статей.

Активи, зобов'язання та власний капітал – це елементи, які безпосередньо пов'язані з оцінкою фінансового стану.

Активи – ресурси контрольовані підприємством у результаті минулих подій, від якого очікуються надходження майбутніх економічних вигід до Товариства.

Зобов'язання – теперішня заборгованість підприємства, яка виникає внаслідок подій і погашення якої, за очікуванням, спричинить вибуття ресурсів із підприємства, котрі втілюють у собі майбутні економічні вигоди.

Власний капітал – це залишкова частка в активах підприємства після вирахування всіх його зобов'язань.

8.1. Необоротні активи

Основні засоби Товариства враховуються і відображаються у фінансовій звітності відповідно до МСБО 16 «Основні засоби».

Основні засоби - це матеріальні об'єкти, що їх:

- а) утримують для використання в господарській діяльності підприємства;
- б) використовуватимуть, за очікуванням, протягом більше одного року та вартістю більше 6 000 грн. Необоротні активи, вартість яких є нижчою за встановлену межу, списуються на витрати.

Клас основних засобів - це група активів, однакових за характером і способом використання в діяльності підприємства. Товариство використовує такі класи активів:

- офісна техніка;
- меблі;
- інші основні засоби;
- придбані, але не введені в експлуатацію основні засоби.

Основні засоби Товариства враховуються по об'єктах. Об'єкти, що складаються з декількох компонентів, що мають різні терміни корисної експлуатації чи тих, що приносять вигоду Товариству різними способами (що у свою чергу вимагає застосування по відношенню до них різних норм і методів амортизації), враховуються окремо.

Готові до експлуатації об'єкти, які плануються до використання у складі основних засобів, до моменту початку експлуатації враховуються у складі класу придбані, але не введені в експлуатацію основні засоби.

Об'єкти основних засобів, які відповідають критеріям визнання активу, оцінюються за їх

собівартістю.

Собівартість об'єктів основних засобів складається з:

а) ціни його придбання, включаючи імпортні мита та невідшкодовані податки на придбання після вирахування торговельних знижок та цінових знижок;

б) будь-яких витрат, які безпосередньо пов'язані з доставкою активу до місця розташування та приведення його в стан, необхідний для експлуатації у спосіб, визначений управлінським персоналом;

в) первісної попередньої оцінки витрат на демонтаж, переміщення об'єкта та відновлення території, на якій він розташований, зобов'язання за якими суб'єкт господарювання бере або коли купує цей об'єкт, або коли використовує його протягом певного періоду з метою, яка відрізняється від виробництва запасів протягом цього періоду.

Ліквідаційна вартість — це сума коштів, яку Товариство очікує отримати за актив при його вибутті після закінчення строку його корисного використання, за вирахуванням витрат на його вибуття. Ліквідаційну вартість Товариство встановлює на кожний об'єкт основних засобів при введенні його в експлуатацію.

Строк корисної експлуатації основних засобів визначається виходячи з очікуваної корисності активу.

Строк корисного використання по групах однорідних об'єктів основних засобів визначається комісією з приймання основних засобів та затверджується Директором Товариства. Цей строк переглядається щорічно за результатами річної інвентаризації.

Строк корисного використання об'єктів основних засобів, отриманих в лізинг, встановлюється рівним терміну дії договору лізингу (терміну сплати лізингових платежів).

Нарахування амортизації по об'єктах основних засобів, проводиться прямолінійним способом виходячи з терміну корисного використання кожного об'єкта. Нарахування амортизації основних засобів починається з моменту коли цей актив знаходиться у місці та у стані, необхідному для його використання.

Амортизація активу припиняється на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу (або включають до ліквідаційної групи, яку класифікують як утримувану для продажу) згідно з МСФЗ 5 «Непоточні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність», або на дату, з якої припиняється визнання активу.

Витрати на обслуговування, експлуатацію та ремонти основних засобів списуються на витрати в періоді їх виникнення. Вартість істотних оновлень і вдосконалень основних засобів капіталізується. Якщо при заміні одного з компонентів складних об'єктів основних засобів виконані умови визнання матеріального активу, то відповідні витрати додаються до балансової вартості складного об'єкта, а операція по заміні розглядається як реалізація (вибуття) старого компонента.

У разі наявності факторів знецінення активів основні засоби відображуються за мінусом збитків від знецінення згідно з МСБО 36 «Зменшення корисності активів».

Основні засоби, що призначені для продажу та відповідають критеріям визнання, обліковуються відповідно до МСФЗ 5 «Непоточні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність».

8.2. Нематеріальні активи

Нематеріальні активи Товариства враховуються і відображуються у фінансовій звітності згідно МСБО 38 «Нематеріальні активи».

Нематеріальними активами визнаються контрольовані суспільством немонетарні активи, які не мають матеріальної форми, можуть бути ідентифіковані окремо від Товариства і використовуються Товариством протягом періоду більше 1 року (або операційного циклу) для надання факторингових послуг, в адміністративних цілях або передачі в оренду іншим особам.

Об'єкти нематеріальних активів класифікуються за окремими групами:

- гудвіл;
- авторські права (в т.ч. на програмне забезпечення);
- ліцензії;

- торгові марки, включаючи бренди і назви публікацій.

Програмне забезпечення, яке є невід'ємним і необхідним для забезпечення роботи основних засобів, враховується у складі цих об'єктів.

Нематеріальні активи оцінюються за первісною вартістю (собівартістю), яка включає в себе вартість придбання і витрати пов'язані з доведенням нематеріальних активів до експлуатації.

Витрати на придбання окремо придбаного нематеріального активу містять:

- а) ціну його придбання, включаючи ввізне мито та невідшкодовані податки на придбання після вирахування торговельних та інших знижок;
- б) будь-які витрати, які можна прямо віднести до підготовки цього активу для використання за призначенням.

Подальші витрати на нематеріальний актив збільшують собівартість нематеріального активу, якщо:

- існує ймовірність того, що ці витрати призведуть до генерування активом майбутніх економічних вигод, які перевищать його спочатку оцінений рівень ефективності;
- ці витрати можна достовірно оцінити та віднести до відповідного активу.

Якщо наступні витрати на нематеріальний актив необхідні для підтримки спочатку оціненої ефективності активу, вони визнаються витратами періоду.

Нематеріальні активи амортизуються прямолінійним методом протягом очікуваного строку їх використання, але не більше 10 років. Нарахування амортизації починається з моменту коли цей нематеріальний актив знаходиться у місці та у стані, необхідному для його використання у спосіб передбачений комісією.

Очікуваний строк корисного використання нематеріальних активів визначається при їх зарахуванні на облік інвентаризаційною комісією, призначеною Директором Товариства, виходячи з:

- очікуваного морального зносу, правових або інших обмежень щодо строків використання або інших факторів;
- строків використання подібних активів, затверджених Директором Товариства.

Строк корисної експлуатації нематеріального активу, який походить від договірних чи інших юридичних прав, не перевищує період чинності договірних або інших юридичних прав, але може бути коротшим від терміну їх чинності залежно від періоду, протягом якого суб'єкт господарювання очікує використовувати цей актив.

Якщо договірні або інші юридичні права надаються на обмежений строк, який може бути подовженим, строк корисної експлуатації нематеріального активу включає такі періоди (період) поновлення, тільки якщо є свідчення, які підтверджують можливість поновлення суб'єктом господарювання без суттєвих витрат.

Період і метод амортизації нематеріального активу з визначеним строком корисної експлуатації переглядається на кінець кожного фінансового року.

Нематеріальні активи з невизначеним строком корисної експлуатації (безстрокові ліцензії) - не амортизуються.

8.3. Запаси

Облік і відображення у фінансовій звітності запасів здійснюється відповідно до МСБО 2 «Запаси».

Запаси - це активи, які:

- перебувають у процесі надання фінансових послуг;
- існують у формі сировини та інших матеріалів, призначених для споживання у процесі надання послуг;
- утримуються для продажу.

Запаси враховуються за однорідними групами.

Запаси відображаються у фінансовій звітності за найменшою з двох оцінок: собівартістю або чистою вартістю реалізації.

Собівартість запасів включає всі витрати на придбання, переробку та інші витрати, що виникли під час доставки запасів до їх теперішнього місцезнаходження та приведення їх у

теперішній стан.

Витрати на придбання:

- ціна закупки;
- ввізне мито та інші податки, що не відшкодовуються товариству;
- транспортно-заготівельні витрати, які пов'язанні з придбанням товарів.

Чиста вартість реалізації - це можлива ціна реалізації в ході звичайної діяльності Товариства за вирахуванням розрахункових витрат по продажу.

Причинами списання запасів до чистої вартості реалізації є:

- пошкодження;
- часткове або повне застаріння;
- зниження цін;
- зростання очікуваних витрат на завершення надання послуг.

При продажу або іншому вибутті запасів оцінка їх здійснюється за методом ідентифікованої собівартості.

Вартість малоцінних та швидкозношуваних предметів, що передані в експлуатацію, списується з балансу з подальшою організацією оперативного кількісного обліку таких предметів за місцями експлуатації відповідальними особами протягом строку їх фактичного використання.

Сума транспортно-заготівельних витрат враховується в бухгалтерському обліку методом прямого обліку – включається до первісної вартості придбаних запасів при їх оприбуткуванні. Транспортно-заготівельні витрати, понесені при придбанні різних найменувань запасів, включається до первісної вартості таких запасів шляхом їх розподілу пропорційно вартості придбаних запасів у постачальників. Облік транспортно-заготівельних витрат по кожному виду запасів (або загалом) ведеться без використання окремого субрахунку.

8.4. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводяться в національній валюті та в іноземній валюті.

Іноземна валюта – це валюта інша, ніж функціональна валюта.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ). Курсові різниці, що виникають при перерахунку відображаються підсумовуючим підсумком, у звіті про фінансові результати того періоду, в якому вони виникли.

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

8.5. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

Фінансові інструменти обліковуються відповідно до МСБО 32 «Фінансові інструменти:

подання» і 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка».

Товариство не застосовує Міжнародний стандарт фінансової звітності 9 "Фінансові інструменти" до набрання ним чинності.

З метою складання фінансової звітності фінансові інструменти класифікуються за 4 категоріями:

- Інвестиції, утримувані до погашення - це непохідні фінансові активи з фіксованими платежами або платежами, які підлягають визначенню, а також фіксованим строком погашення, що Товариство має реальний намір та здатність утримувати до погашення;

- Позики та дебіторська заборгованість - це непохідні фінансові активи з фіксованими платежами або платежами, які підлягають визначенню та не мають котирування на активному ринку, за винятком тих:

а) що Товариство має намір продати негайно або в найближчий час, які класифікуються як утримувані для продажу, а також тих, що їх Товариство визначає за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку;

б) що їх Товариство після первісного визнання визначає як доступні для продажу, або

в) щодо яких Товариство може не відшкодувати значною частиною всю суму початкової інвестиції, з інших причин, ніж зменшення кредиту, які класифіковано, як доступні для продажу.

- Фінансовий актив або фінансове зобов'язання за справедливою вартістю, з відображенням переоцінки як прибутку або збитку;

- Фінансові активи, доступні для продажу - це непохідні фінансові активи, призначені як доступні для продажу і не класифіковані як: а) позики та дебіторська заборгованість; б) утримувані до строку погашення інвестиції або в) фінансові активи за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку.

Фінансові інвестиції та фінансові інструменти, призначені для продажу, обліковуються за справедливою вартістю з віднесенням їх змін на прибуток або збиток.

Фінансові інструменти та фінансові інвестиції, утримувані до погашення - це непохідні фінансові активи з фіксованими платежами або платежами, які підлягають визначенню, а також фіксованим строком погашення, що їх Товариство має реальний намір та здатність утримувати до погашення.

Фінансові інструменти та фінансові інвестиції, утримувані до погашення, обліковуються за амортизованою собівартістю. Строк погашення та періодичність погашення встановлюється виходячи з прогнозованих даних на підставі попереднього досвіду та затверджуються наказом Товариства.

Первісною оцінкою фінансових активів є справедлива вартість плюс витрати на операції, які прямо відносяться до їх придбання. Свідченням справедливої вартості є сума компенсації, зазначена в договорі на придбання фінансового інструменту.

Інвестиції, доступні для продажу, обліковуються за справедливою вартістю з визнанням їх змін в іншому сукупному прибутку.

Фінансові інвестиції оцінюються за їхньою справедливою вартістю за винятком позик, дебіторської заборгованості та інвестицій утримуваних до погашення, що оцінюються за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка. Амортизована собівартість - це первісна вартість інструмента мінус виплати основної суми, плюс (або мінус) накопичена амортизація будь якої різниці між цією первісною сумою та сумою погашення та мінус будь-яке зменшення корисності.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

8.6. Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли

Товариство стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту. Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за амортизованою собівартістю із застосуванням методу ефективного відсотка.

Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів.

Резерв на покриття збитків від зменшення корисності визначається як різниця між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків. Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі аналізу дебіторів та відображає суму, яка, на думку керівництва, достатня для покриття понесених збитків. Для фінансових активів, які є істотними, резерви створюються на основі індивідуальної оцінки окремих дебіторів, для фінансових активів, суми яких індивідуально не є істотними - на основі групової оцінки. Фактори, які Товариство розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів такими факторами є негативні зміни у стані платежів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів; негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів. Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

Дебіторська заборгованість може бути нескасовно призначена як така, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку, або збитку, якщо таке призначення усуває або значно зменшує невідповідність оцінки чи визнання (яку інколи називають «неузгодженістю обліку»), що інакше виникне внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних підставах.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

У разі змін справедливої вартості дебіторської заборгованості, що мають місце на звітну дату, такі зміни визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду.

8.7. Фінансові активи, доступні для продажу

До фінансових активів доступних для продажу, Товариство відносить інвестиції в акції, корпоративні права, незалежно від відсотка (частки) володіння. Після первісного визнання Товариство оцінює їх за справедливою вартістю. Результати від зміни справедливої вартості доступного для продажу фінансового активу визнаються в іншому сукупному прибутку, за винятком збитків від зменшення корисності та збитків від іноземної валюти, доки визнання фінансового активу не буде припинено, коли кумулятивний прибуток або збиток, визнаний раніше у власному капіталі, слід визнавати у прибутку чи збитку.

Якщо існує об'єктивне свідчення зменшення корисності фінансового активу, доступного для продажу, сума кумулятивного збитку виключається з власного капіталу і визнається у прибутку чи збитку. Неринкові акції, справедливую вартість яких неможливо визначити, обліковуються за собівартістю, за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.

8.8. Фінансові активи, утримувані до погашення

До фінансових активів, утримуваних до погашення, Товариство відносить облігації та векселі, що їх Товариство має реальний намір та здатність утримувати до погашення. Після первісного визнання Товариство оцінює їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка, за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.

8.9. Знецінення активів

Товариство відображає необоротні активи у фінансовій звітності з урахуванням знецінення, яке обліковується відповідно до МСБО 36 «Зменшення корисності активів».

На дату складання фінансової звітності Товариство визначає наявність ознак знецінення активів:

- зменшення ринкової вартості активу протягом звітного періоду на істотну величину, ніж очікувалося;
- старіння або фізичне пошкодження активу;
- істотні негативні зміни в ринковому, економічному або правовому середовищі, у якому діє Товариство, що сталося протягом звітного періоду або очікувані найближчим часом;
- збільшення протягом звітного періоду ринкових ставок відсотка, яке може суттєво зменшити суму очікуваного відшкодування активу;
- перевищення балансової вартості чистих активів над їх ринковою вартістю;
- суттєві зміни способу використання активу протягом звітного періоду або такі очікувані зміни в наступному періоді, які негативно впливають на діяльність Товариства.

При наявності ознак знецінення активів, Товариство визначає суму очікуваного відшкодування активу. Сума очікуваного відшкодування активу - це найбільша з двох оцінок: справедливою вартістю за мінусом витрат на продаж та цінності використання. Якщо сума очікуваного відшкодування менше балансової вартості активу, різниця визнається збитками від зменшення у звіті про фінансові результати з одночасним зменшенням балансової вартості активу до суми очікуваного відшкодування.

Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі аналізу дебіторів та відображає суму, яка, на думку керівництва, достатня для покриття понесених збитків. Для фінансових активів, які є істотними, резерви створюються на основі індивідуальної оцінки окремих дебіторів, для фінансових активів, суми яких індивідуально не є істотними - на основі групової оцінки. Фактори, які Товариство розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів такими факторами є негативні зміни у стані платежів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів; негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів. Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

Припинення визнання фінансових інструментів

Фінансові активи

Фінансовий актив (або, де застосовано, частина фінансового активу або частина групи аналогічних фінансових активів) припиняє визнаватися у балансі, якщо:

- строк дії прав на отримання грошових потоків від активу минув;
- Підприємство зберігає свої права на отримання грошових потоків від активу, але бере на себе зобов'язання з виплати третій стороні отримуваних грошових потоків у повному обсязі та без суттєвої затримки за «транзитною» угодою; або
- Підприємство передало свої права на отримання грошових потоків від активу та або (а) передало практично всі ризики та вигоди від активу, або (б) не передало, але й не зберігає за собою практично всіх ризиків та вигід від активу, але передала контроль над цим активом.

Якщо Підприємство передало всі свої права на отримання грошових потоків від активу або уклало транзитну угоду, і при цьому не передало, але й не зберігає за собою практично всіх ризиків та вигід від активу, а також не передало контроль над активом, новий актив визнається у тій мірі, в

якій Підприємство продовжує свою участь у переданому активі.

Триваюча участь, яка набуває форми гарантії за переданим активом, визнається за найменшою з таких величин: первісною балансовою вартістю активу або максимальною сумою, виплата якої може вимагатися від Підприємства.

Фінансові зобов'язання

Фінансове зобов'язання припиняє визнаватися у Звіті про фінансовий стан, якщо зобов'язання погашене, анульоване або строк його дії минув.

Якщо існуюче фінансове зобов'язання замінюється іншим зобов'язанням перед тим же кредитором, на суттєво відмінних умовах, або якщо умови існуючого зобов'язання значно змінені, така заміна або зміни обліковуються як припинення визнання первісного зобов'язання та початок визнання нового зобов'язання, а різниця у балансовій вартості визнається у звіті про фінансові результати.

8.10. Витрати на позики

Товариство для складання фінансової звітності застосовує підхід до обліку витрат на позики, відображений в МСБО 23 «Витрати на позики».

Витрати на позики - витрати на сплату відсотків та інші витрати, понесені підприємством у зв'язку із запозиченням коштів.

Витрати на позики включають:

- а) витрати на сплату відсотків, обчислені за допомогою методу ефективного відсотка, як описано в МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка»;
- б) фінансові витрати, пов'язані з фінансовою орендою і визнані згідно з МСБО 17 «Оренда»;
- в) курсові різниці, які виникають унаслідок отримання позик в іноземній валюті, якщо вони розглядаються як коригування витрат на сплату відсотків.

Витрати на позики визнаються як витрати того періоду, в якому вони понесені, з відображенням у звіті про фінансові результати, крім кваліфікованих активів.

До кваліфікованих активів відносяться:

- (а) запаси;
- (б) нематеріальні активи;
- (в) інвестиції у нерухомість.

Витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу як частина собівартості цього активу капіталізуються.

8.11. Зобов'язання та забезпечення

Облік і визнання зобов'язань та забезпечень Товариства здійснюється відповідно до МСБО 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи».

Зобов'язання Товариства, класифікуються на довгострокові (термін погашення понад 12 місяців) і поточні (термін погашення до 12 місяців).

Оцінка довгострокової кредиторської заборгованості ґрунтується на первісній (справедливій) вартості.

Поточна кредиторська заборгованість обліковується і відображається в Балансі за первісною вартістю, яка дорівнює справедливій вартості отриманих активів або послуг.

Товариство здійснює переказ частини довгострокової кредиторської заборгованості до складу короткострокової, коли за умовами договору до повернення частини суми боргу залишається менше 365 днів.

Забезпечення визнаються, якщо Товариство в результаті певної події в минулому має юридичні або фактичні зобов'язання, для врегулювання яких з більшим ступенем імовірності буде потрібен відтік ресурсів, і які можна оцінити з достатньою надійністю.

Товариство визнає в якості забезпечень - забезпечення відпусток, який формується щомісячно виходячи з фонду оплати праці наступним чином:

- Забезпечення нараховується, виходячи із заробітної плати кожного працівника за місяць та нарахованих на заробітну плату страхових внесків.

- Заробітна плата нових працівників та звільнених в поточному місяці не включається до розрахунку забезпечень.
- Щомісяця працівник накопичує 2 дні щорічної оплачуваної відпустки (в т.ч., якщо працівник знаходився на лікарняному).
- З метою врахування підвищення (пониження) заробітної плати для обчислення забезпечень, щомісячні відрахування до забезпечень визначаються на останній робочий день місяця.
- Розрахунок забезпечень на виплату відпусток визначається щомісячно за формулою:

$$\text{Сума забезпечень} = \frac{(\text{Фонд оплати праці} + \text{нарахування єдиного соціального внеску})}{\text{к} - \text{ть календарних днів у поточному місяці (за виключенням святкових днів)}} \times 2$$

Якщо на дату балансу раніше визнане зобов'язання не підлягає погашенню, то його сума включається до складу доходу звітного періоду.

Суми створених забезпечень визнаються витратами.

8.12. Винагороди працівникам

Всі винагороди працівникам Товариства враховуються як поточні, відповідно до МСБО 19 «Виплати працівникам».

Виплати працівникам включають:

а) короткострокові виплати працівникам, такі як заробітна плата, оплачені щорічні відпустки та тимчасова непрацездатність, участь у прибутку та премії (якщо вони підлягають сплаті протягом дванадцяти місяців після закінчення періоду);

б) виплати по закінченні трудової діяльності, такі як пенсії, інші види пенсійного забезпечення, страхування життя та медичне обслуговування по закінченні трудової діяльності;

в) інші довгострокові виплати працівникам, включаючи додаткову відпустку за вислугу років або оплачувану академічну відпустку, виплати з нагоди ювілеїв чи інші виплати за вислугу років, виплати за тривалою непрацездатністю, а також отримання частки прибутку, премії та відстрочену компенсацію, якщо вони підлягають сплаті після завершення дванадцяти місяців після закінчення періоду або пізніше;

г) виплати при звільненні.

8.13. Згортання активів та зобов'язань

Активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

8.14. Визнання доходів і витрат

Дохід - це валове надходження економічних вигід протягом періоду, що виникає в ході звичайної діяльності товариства, коли власний капітал зростає в результаті цього надходження, а не в результаті внесків учасників власного капіталу.

Доходи Товариства визнаються на основі принципу нарахування, коли існує впевненість, що в результаті операції відбудеться збільшення економічних вигід, а сума доходу може бути достовірно визначена.

Дохід Товариства від надання факторингових послуг визнається в періоді погашення (часткового погашення) заборгованості Боржником на суму, що перевищує вартість придбання заборгованості (собівартість).

Дохід Товариства від операцій з фінансовими інструментами, що утримуються до погашення, за умови наявності інформації про суму та дату погашення заборгованості, визнається в момент амортизації дисконту (поквартально). Амортизація дисконту обчислюється за формулою:

$$D = (PV - FV)/t$$

D – сума дисконту за звітний період (квартал);

PV - балансова вартість фінансового інструменту на момент визнання фінансового інструменту;

FV – очікувані грошові потоки від утримання фінансового інструменту;

t - період часу з моменту визнання фінансового інструменту до моменту його погашення, звітних кварталів.

Здійснюється дисконтування фінансових інструментів, утримуваних до погашення, 1 раз в квартал (станом на кінець кварталу).

У випадку, якщо у Товариства відсутня інформація щодо суми погашення фінансового інструменту та (або) дати погашення, такі фінансові інструменти відображаються за собівартістю з урахуванням зменшення корисності.

Дохід Товариства за договорами гарантії та поруки визнається у звітному періоді, виходячи з розміру винагороди за договором, пропорційно кількості днів надання гарантії і поручительства у звітному періоді в загальній кількості днів надання гарантії та поручительств.

Витрати визнаються одночасно з визнанням доходу, для отримання якого вони здійснені. Обліку підлягають фактично понесені витрати (які мають документальне підтвердження їх здійснення), або прогнозовані витрати, за довідкою, затвердженою директором, (наприклад, нарахування резерву сумнівних боргів).

Транспортно-заготівельні, монтажні-налагоджувальні та інші витрати, пов'язані з придбанням запасів, необоротних активів не включаються до складу витрат, а підлягають віднесенню на відповідні рахунки обліку необоротних активів та запасів.

Для обліку витрат використовуються рахунки 9 класу.

Визначення фінансового результату проводиться поквартально.

9. Розкриття щодо окремих компонентів фінансової звітності

9.1. Баланс (Звіт про фінансовий стан)

Відомості форми № 1 «Баланс (Звіт про фінансовий стан)» викладені у розрізі поточних та непоточних активів та поточних та непоточних зобов'язань.

Для подання у балансі здійснено розмежування активів та зобов'язань на поточні (оборотні) та непоточні (необоротні) відповідно до вимог МСБО 1 «Подання фінансових звітів». До поточних активів та зобов'язань віднесено суми, що очікуються до відшкодування або погашення протягом 12 місяців від дати балансу.

Основні засоби

(тис.грн.)	Будинки, споруди	Інструменти, прибори, інвентар	Офісна техніка та меблі	Інші основні засоби	Незавершені капітальні інвестиції та аванси	Разом
Первісна вартість						
Станом на 01.01.2017р.	0	0	0	0	0	0
Надійшло	0	12	1732	434	0	2178
Переміщення						
Вибуло			(37)	(2)	()	(39)
Станом на 31.12. 2017 р.	0	12	1695	432	0	2139

Нематеріальні активи

	Авторське право (програмне забезпечення)	Нарахований знос	Чиста вартість
Первісна вартість			
Станом на 01.01. 2017р.	<u>0</u>	<u>0</u>	<u>0</u>
Надійшло	3	(1)	2
Вибуло за рік			
Станом на 31.12. 2017р.	<u>3</u>	<u>(1)</u>	<u>2</u>

Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Товариство стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту. Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Дебіторська заборгованість з нарахованих доходів та інша поточна дебіторська заборгованість утримується до погашення та відображена в балансі за амортизованою собівартістю.

Станом на 31 грудня торгова та інша дебіторська заборгованість складається з наступної заборгованості:

	2017
<i>(в тис. грн.)</i>	
Дебіторська заборгованість за розрахунками за даними авансами	1570
Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів	4613
Знецінення	(416)
Інша поточна дебіторська заборгованість та інші оборотні активи	34180
Знецінення	(1343)

До іншої поточної дебіторської заборгованості та інших оборотних активів увійшла заборгованість по виданим кредитам у розмірі 31181 тис.грн, розрахунки з іншими дебіторами у розмірі 3000 тис.грн.

За строками непогашення торгова дебіторська заборгованість розділена на:

	2017
<i>(в тис. грн.)</i>	
Непогашена	
терміном до 12 місяців	38609
терміном від 12 до 18 місяців	
терміном від 18 місяців до 36	

Для розрахунку знецінення вартості дебіторської заборгованості товариство встановило відсотки знецінення по категоріям ризику.

Категорія ризику	Відсоток знецінення
Перша категорія - 0 днів	0%
Друга категорія – від 1 до 29 днів	30 %
Третя категорія від 30 до 59 днів	50%
Четверта категорія від 60 до 89 днів	70%
П'ята категорія від 90 до 179 днів	90%
Шоста категорія від 180 днів	100%

Грошові кошти та еквіваленти грошових коштів

Станом на 31 грудня грошові кошти включають:

	2017
<i>(в тис. грн.)</i>	
Грошові кошти в національній валюті в касі	873
Грошові кошти на поточних рахунках в банківських установах	1987
Грошові кошти в дорозі	79
Грошові кошти на поточних рахунках в установах банку в іноземній валюті	
	2939

Власний капітал

Станом на 31 грудня власний капітал складається :

	2017
<i>(в тис. грн.)</i>	
Зареєстрований (пайовий) капітал	20000
Додатковий капітал	13379
Нерозподілені прибутки	561
Резервний капітал	30
	33970

Статутний капітал Товариства сформовано внесками Учасника Товариства виключно у грошовій формі.

Частки учасників в статутному капіталі Товариства розподіляться наступним чином:

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «Д.В.Е.» 20000000,00 (двадцять мільйонів) гривень 00 копійок, що становить 100 % Статутного капіталу Товариства.

Розмір статутного капіталу зафіксовано в Статуті Товариства. Статутний капітал може збільшуватися за рахунок прибутку від господарської діяльності Товариства, а також за рахунок додаткових внесків його учасників.

Статутний капітал сплачено повністю.

Додатковий капітал – це капітал, внесений засновниками понад суму статутного капіталу, а також капітал, накопичений внаслідок здійснення операцій щодо дооцінки необоротних активів і фінансових інструментів, одержання необоротних активів на безоплатній основі та інших видів додаткового капіталу.

Розмір додаткового капіталу, внесеного засновником Товариства, склав 13379 тис.грн.

Резервний капітал формується за рахунок нерозподіленого прибутку за рішенням Загальних зборів засновників (Учасників) та відповідно до Статуту Товариства. Резервний капітал Товариства створюється у розмірі не менше 25% статутного капіталу Товариства і призначається для покриття збитків. Резервний капітал формується шляхом щорічних відрахувань у розмірі не менше 5% суми щорічного прибутку Товариства до досягнення визначеного розміру. На початок 2018 року резервний капітал становив 30 тис.грн.

Забезпечення

Станом на 31 грудня 2017 року створено забезпечення на виплату відпусток працівникам у сумі 179 тис. грн. Створення інших забезпечень обліковою політикою непередбачено.

Торгова та інша кредиторська заборгованість

Станом на 31 грудня торгова та інша кредиторська заборгованість складається з:

	2017
<i>(в тис. грн.)</i>	
Торгова кредиторська заборгованість резидентам за товари роботи послуги	5387
Поточні зобов'язання по розрахункам з бюджетом	129
Поточні зобов'язання по розрахункам зі страхування	
Заборгованість по оплаті праці	52
Інші поточні зобов'язання	4084

До Інших поточних зобов'язань було віднесено заборгованість з поворотної допомоги, отриманої товариством у розмірі 4 067 тис.грн, 17 тис.грн складає заборгованість по розрахункам з іншими кредиторами.

9.2. Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід)

Дохід

За рік, який закінчився 31 грудня дохід (нетто) Товариства складає:

	2017
<i>(в тис. грн.)</i>	
Дохід від основного виду діяльності	15426
Інший операційні доходи	882
Інші фінансові доходи	0
Прибуток з податку на доходи	0
	<u>16308</u>

До інших операційних доходів у 2017 році було віднесено нараховані пені та штрафи у розмірі 882 тис.грн.

Витрати

За рік, який завершився 31 грудня, витрати Товариства складають:

	2017
<i>(в тис. грн.)</i>	
Адміністративні та загальногосподарські витрати	(3974)
Витрати на збут	(9777)
Інші операційні витрати	(1837)
Інші витрати	0
Фінансові витрати	0
Витрати з податку на прибуток	(129)

Фінансові доходи, фінансові витрати, (нетто)

За рік, який завершився 31 грудня інші витрати та інші доходи Товариства складають:

	2017
<i>(в тис. грн.)</i>	
Проценті сплачені	0
	<u>0</u>

Витрати (дохід) по податку на прибуток

Витрати (доходи) з податку на прибуток визначаються і відображаються у фінансовій звітності Товариства відповідно до МСБО 12 «Податки на прибуток».

Доходи з податку на прибуток, що відображаються у звіті про фінансові результати, складаються із сум поточного та відстроченого податку на прибуток.

Поточний податок на прибуток визначається виходячи з оподаткованого прибутку за рік, розрахованої за правилами податкового законодавства України.

Відстрочені податкові активи - це суми податків на прибуток, що підлягають відшкодуванню в майбутніх періодах відповідно до:

- а) тимчасових різниць, що підлягають вирахуванню;
- б) перенесення невикористаних податкових збитків на майбутні періоди;
- в) перенесення невикористаних податкових пільг на майбутні періоди.

Тимчасові різниці - це різниці між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в звіті про фінансовий стан та їх податковою базою.

Тимчасові різниці можуть бути:

а) *тимчасовими різницями, що підлягають оподаткуванню* - тимчасові різниці, які при визначенні суми оподаткованого прибутку (податкового збитку) майбутніх періодів спричинить виникнення сум, що підлягають оподаткуванню, коли балансова вартість активу або зобов'язання відшкодовується чи погашається;

б) *тимчасовими різницями, що підлягають вирахуванню* - тимчасові різниці, які при визначенні суми оподаткованого прибутку (податкового збитку) майбутніх періодів спричинить виникнення сум, що підлягають вирахуванню, коли балансова вартість активу чи зобов'язання відшкодовується або погашається.

Податкова база активу або зобов'язання - це сума, яка використовується для цілей оподаткування цього активу або зобов'язання.

Відстрочений податок визнається у сумі, яка, як очікується, буде сплачена або відшкодована в зв'язку з наявністю різниці між балансовою вартістю активів та зобов'язань, відображених у фінансовій звітності, та відповідними податковими базами активів і зобов'язань. Відстрочені податки на прибуток розраховуються за тимчасовими різницями з використанням балансового методу обліку

зобов'язань.

Відстрочені податкові активи розраховуються за податковим ставкам, які, як очікуються, будуть застосовні в періоді, коли будуть реалізовані активи або погашені на основі податкових ставок, що діяли на звітну дату, або про введення яких в дію в найближчому майбутньому було достовірно відомо за станом на звітну дату.

Відстрочені податкові активи відображаються лише в тому випадку, якщо існує ймовірність того, що наявність майбутнього оподаткованого прибутку дозволить реалізувати відстрочені податкові активи.

Витрати з податку на прибуток за 2017 рік становлять 129 тис. грн. і складаються із поточного податку на прибуток.

	2017
<i>(в тис. грн.)</i>	
Поточні витрати по податку з прибутку	(129)

Встановлена ставка податку на прибуток -18 % за рік, який завершився 31 грудня 2017 року .

9.3. Звіт про рух грошових коштів

Звіт про рух грошових коштів за 2017 рік складено за вимогами МСБО 7 за прямим методом, згідно з яким розкривається інформація про основні класи валових надходжень грошових коштів чи валових виплат грошових коштів на нетто-основі. У звіті відображений рух грошових коштів від операційної, інвестиційної та фінансової, діяльності Товариства.

Рух коштів у результаті операційної діяльності

Операційна діяльність полягає в отриманні прибутку від звичайної діяльності.

Операційна діяльність є основним видом діяльності Товариства для отримання доходу від надання фінансових послуг.

Рух коштів у результаті операційної діяльності у 2017 році мав наступний вигляд:

Стаття	2017 рік, тис. грн.
Надходження від реалізації (товарів, робіт, послуг)	10645
Надходження від повернення авансів	30
Надходження від боржників неустойки (штрафів, пені)	850
Надходження фінансових установ від повернення позик	29550
Інші надходження	598
Витрачання на оплату товарів (робіт, послуг)	6450
Витрачання на оплату праці	1937
Витрачання на оплату відрахувань на соціальні заходи	612
Витрачання на оплату зобов'язань з податків та зборів	455
Витрачання на оплату зобов'язань з податку на прибуток	130
Витрачання на оплату зобов'язань з інших податків і зборів	325
Витрачання на оплату авансів	184

Стаття	2017 рік, тис. грн.
Витрачання на оплату повернення авансів	13
Витрачання фінансових установ на надання позик	61115
Інші витрачання	3227
Чистий рух коштів від операційної діяльності	32320 (витрачання)

Рух коштів у результаті інвестиційної діяльності

Інвестиційна діяльність - це цілеспрямовано здійснюваний процес формування необхідних інвестиційних ресурсів, збалансований відповідно до обраних параметрів інвестиційної програми (інвестиційного портфеля) на основі вибору ефективних об'єктів інвестування та забезпечення їх реалізації.

Рух коштів у результаті інвестиційної діяльності у 2017 році мав наступний вигляд:

Стаття	2017 рік, тис. грн.
Надходження від реалізації фінансових інвестицій	
Інші надходження	
Витрачання на придбання фінансових інвестицій	
Витрачання на придбання необоротних активів	2187
Інші платежі	
Чистий рух коштів від інвестиційної діяльності	2187 (витрачання)

Рух коштів у результаті фінансової діяльності

Фінансова діяльність — це надходження чи використання коштів, що мали місце в результаті емісії цінних паперів, викупу власних акцій, виплата дивідендів, погашення зобов'язань за борговими цінними паперами та інші

Рух коштів у результаті фінансової діяльності у 2017 році мав наступний вигляд:

Стаття	2017 рік, тис. грн.
Надходження від власного капіталу	33379
Надходження від отримання позик	4087
Витрачання на погашення позик	20
Чистий рух коштів від фінансової діяльності	37446 (надходження)

Залишки коштів у 2017 році мали наступний вигляд:

Стаття	2017 рік, тис. грн.
Чистий рух коштів за звітний період	2939 (надходження)
Залишок коштів на початок року	0
Залишок коштів на кінець року	2939 (надходження)

9.4. Звіт про власний капітал

Управління капіталом Товариства спрямовано на досягнення наступних цілей: дотримання вимог до капіталу, встановлених регулятором, і забезпечення здатності Товариства функціонувати в якості безперервно діючого підприємства. Товариство вважає, що загальна сума капіталу, управління яким здійснюється, дорівнює сумі капіталу, відображеного в Балансі (Звіт про фінансовий стан).

Облік нерозподіленого прибутку здійснюється відповідно до чинного законодавства.

Зміни у власному капіталі у 2017 роках мали наступний вигляд:

Стаття	2017 рік, тис. грн.
Залишок на початку року:	0
Зареєстрований капітал	0
Додатковий капітал	0
Резервний капітал	0
Нерозподілений прибуток	0
Вилучений капітал	0
Зміни у капіталі:	0
Зареєстрований капітал	20000
Додатковий капітал	13379
Резервний капітал	30
Нерозподілений прибуток	561
Вилучений капітал	0
Залишок на кінець року:	20000
Зареєстрований капітал	13379
Додатковий капітал	30
Резервний капітал	561
Нерозподілений прибуток	0
Вилучений капітал	20000

10. Операції із пов'язаними сторонами

В даній фінансовій звітності зв'язаними сторонами визнаються сторони одна із яких має можливість контролювати чи мати значний вплив на операційні та фінансові рішення іншої сторони або які знаходяться під загальним контролем як це визначено МСБО 24 «Розкриття інформації про зв'язані сторони».

Зв'язані сторони можуть заключати угоди, які не проводились би поміж не зв'язаних сторін ціни і умови таких угод відрізняються від угод з не зв'язаними сторонами.

Рішення про те, які сторони являються зв'язаними, приймають не тільки на основі їх юридичної форми, але і виходячи з характеру стосунків зв'язаними сторін.

Зв'язані сторони включають:

- Ключовий управлінський персонал та близькі члени їх сімей;
- Товариства, які перебувають під контролем чи знаходяться під впливом власників.

Зв'язаними сторонами для Товариства за 2017 рік було визначено:

- ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «Д.В.Е. (код 41256692) - учасника Товариства;
- Замазєєва Ганна Володимирівна - провідний управлінський персонал Товариства;
- Міщенко Олеся Петрівна – провідний управлінський персонал Товариства;
- Кримчакова Тетяна Миколаївна – кінцевий бенефіціарний власник (контролер);

Товариство приймає політику взаємовідносин із пов'язаними особами без спеціального ціноутворення. Операції із пов'язаними особами відображуються виключно за принципом «справедливої вартості» на підставі договорів з врахуванням інтересів обох сторін.

Протягом 2017 року Товариство нараховувало та виплачувало заробітну плату провідному управлінському персоналу (зв'язаним особам) відповідно до встановленої системи оплати праці в сумі 3,6 тис.грн. Розрахунки проводилися в грошовій формі. Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками із оплати праці станом на 31.12.2017 року відсутня.

У 2017 році Товариством було заключено з ТОВ «Д.В.Е.» договір про відступлення права вимоги у розмірі 3000 тис. грн. та договір на отримання від ТОВ «Д.В.Е.» поворотної фінансової допомоги у розмірі 3607,4 тис.грн. Повернуто Товариством фінансової допомоги 20,4 тис.грн. Станом на 31.12.2017р. в балансі відображено іншу поточну дебіторську заборгованість в сумі 3000 тис.грн та поточні зобов'язання у розмірі 3587 тис.грн.

11. Фактичні і потенціальні зобов'язання

Податкові ризики.

Українське законодавство і чинні нормативні акти, які регулюють сферу оподаткування та інші аспекти діяльності підприємств постійно змінюються. Положення законів та нормативних актів досить часто носять нечітке формулювання і їх трактовка залежить від позицій місцевих регіональних та державних органів. Випадки різного трактування норми законодавства не одиничні.

На діяльність Товариства її фінансовий стан і в подальшому буде впливати політичний розвиток ситуації в країні, а також зміни законодавства і нормативних актів в сфері оподаткування.

Керівництво вважає, що такі непередбачувані обставини можуть мати більший вплив на роботу Товариства ніж на інші Товариства в Україні.

Юридичні зобов'язання

В ході звичайного ведення бізнесу Товариство являється об'єктом судових позовів та претензій. Керівництво вважає, що кінцева сума зобов'язань, яка може виникнути в результаті таких позовів та претензій буде мати значний негативний вплив на фінансове положення Товариства

12. Управління фінансовими ризиками

Основні фінансові інструменти Товариства включають процентні кредити та займи, грошові кошти і її еквіваленти, короткострокові депозити. Товариства має різні інші фінансові інструменти, такі як дебіторська і кредиторська заборгованість, які виникають в результаті безпосередньої діяльності.

Основні ризики виникають в зв'язку з фінансовими інструментами – це ризик процентної ставки, валютний ризик, ризик ліквідності і кредитний ризик. Керівництво Товариства проводить огляд і узгодження політики по управлінню даними ризиками.

Ризик процентної ставки

Ризик зміни процентної ставки відноситься до процентних займів та інших довгострокових зобов'язань. Керівництво аналізує ринкової процентні ставки з метою мінімізації ризиків процентної ставки, яким підвернена Товариство.

Ризик ліквідності.

Задача Товариства підтримувати на постійні основі фінансування через використання кредитів банку.

Товариство аналізує терміни корисного використання своїх активів і терміни погашення зобов'язань, а також планує ліквідність на базі передбачень погашення різних інструментів. В випадку неостаточності ліквідності Товариства приймає міри по поповненню ресурсів.

Кредитний ризик

Фінансові інструменти, які потенційно наражають Товариство на значні кредитні ризики, в основному складаються з торгової дебіторської заборгованості.

Товариство управляє даним ризиком через постійний контроль кредитоспроможності клієнтів. Грошові кошти розміщуються в таких фінансових установах, які підвергаються мінімальному ризику невиконання зобов'язань на момент розміщення.

Керівництвом Товариства прийнята відповідна кредитна політика і можливі кредитні ризики постійно відслідковуються. Оцінка кредитного ризику здійснюється по всім покупцям, котрі кредитуються на суму яка перевищує встановлений ліміт. Більшість продаж здійснюється Покупцям,

які мають належну кредитну історію та на умовах передплати. Товариство не вимагає залогу в якості забезпечення своїх фінансових активів.

Кредитний ризик Товариства контролюється і аналізується в кожному конкретному випадку і виходячи зі статистики керівництво вважає, що вона не має значного ризику виникнення збитків понад сум відображених в резервах на покриття збитків від зменшення корисності по кожній категорії активів.

Керівництво постійно контролює структуру капіталу Товариства і може коригувати політику в цілях управління капіталом з урахуванням змін операційного середовища «настроїв» ринку чи стратегії розвитку.

13. Сегменти

В силу технологічних особливостей товариства і сформованою практикою організації виробництва господарсько-галузеві сегменти не виділені.

14. Події після дати балансу.

Відповідно до засад, визначених МСБО 10 щодо подій після дати балансу, події що потребують коригування активів та зобов'язань Товариства - відсутні.

Керівник	_____	О.П.Міщенко
Головний бухгалтер	_____	К.М.Лучковська